

a prav srečno imitiranjem slogu kaj lepo pesem, ki je ob enem pesniška karakteristika in nekaj pregled Gregorčičeve muze same.

Čeprav Funtkove pesmi ne vplivajo z elementarno silo na srce naše, čeprav ne odvarjajo pred domiselnostjo čitateljevo novih in širokih perspektiv, vendar smo prepričani, da bodo našle te pesmi dosti hvaležnih čitateljev — zlasti med našim rodoljubnim, rahlo-čutnim ženstvom. Posebej pa je še učiteljski stan slovenski po pravici lahko ponosen, da šteje v sredi svoji dva pesnika: Freuensfelda in Funtka.

In ker je vrhu tega čisti dohodek Funtkovih pesmi namenjen Ljubljani, želimo, da se čedna knjižica kar najhitreje razpeča.

Knjižnice za mladino nam je to pot na kratko oceniti dva snopiča: četrti, ki nam je bil za zadnjo številko došel prekesno, in pa peti snopič. — Četrti snopič pod naslovom »Dragoljubci« obsega »zbirko pripovedek, pravljic, basnij, smešnic itd.«, ki jih je »iz raznih jezikov zbral in priredil Podravski«. Uverjeni smo, da jih bode mladina z veseljem in s pridom čitala. Samo »Zlata zrna« se nam zde precej neprebavna za mladinsko dobo, kateri so namenjena; njim kakor tudi smešnicam, ki so deloma neslane, odmenjeni prostor bi se bil lahko drugače porabil. Viri, iz katerih je g. Podravski zajemal, so le pri nekaterih pravljicah itd. naznanjeni; želeli bi, da bi bil to povsod storil. — Drobne povesti (6), prevedene nekaj (3) iz češčine, nekaj (3) iz nemščine so vsebina tudi petemu snopiču. Dasi brez posebne vrednosti, se čitajo vendar še dokaj prijetno; nadajamo se, da bodo mladini prijale. Najmedlejša se nam vidi »Babičina povest«, a najzanimivejša brez dvombe »Nekdanja jezerska naselbina pri Ljubljani«, v kateri popisuje prav zanimivo na podlagi istinitega izleta nekih Čehov Klement Čermak (iz češkega prevel S. G. ml.) stavbe na koleh pri Igu. Glavno besedo ima kot strokovnjaški mentor znani preparator deželnega muzeja g. Šulc; ta se bode pač sam čudil, ako zve, da je postal menda »nolens volens«, vsekakor pa vzpričo svojih zaslug, glavna oseba v neki češki povesti.

Glede jezika, ki je videti v obeh zvezkih dokaj jednovit in se še dosti gladko čita, nimamo mnogo očitati (n. pr. »menih«, »dete je ozdravilo«, »bile ste poslani dve stotniji«). Pač pa glede besedosledja vnovič opozorjemo izdajatelje »Knjižnice za mladino« na letošnjega »Cvetja« 4. številko. Sploh priporočamo njim in vsem pisateljem v temeljito proučevanje platnice tega cenega mesečnika (70 kr. za celo leto), ki je tudi v zadnji (6.) številki zopet priobčil prav zanimive jezikovne reči, razpravljajoč o jeziku v zadnjih »Polmladnih Glasih«.

Tiskovnih pogreškov sta oba snopiča precej prosta.

Zbornika »Mittheilungen des Musealvereines für Krain« (redigiert von Anton Kaspret) je izšel letošnjega (VIII.) letnika 1. sešitek s temle obsegom: Vom Vereinsausschuss; Schloss und Herrschaft Lueg, von S. Rutar; Aus dem Tagebuche eines krainischen Edelmannes (1606 bis 1608), von A. Kaspret. — Kleinere Mittheilungen: J. G. Fellingens Würdigung des krainischen Volkscharakters und Wertschätzung der slovenischen Sprache und Dichtung von A. Pucsko; Marktprivilegien von Planina-Alben, von S. Rutar; Alterthümliche Funde, von S. Rutar. — Literaturbericht: Die deutsche Sprachinsel Gottschee, von Dr. A. Hauffen, Graz, 1895. Von A. K. — Literatur über Krain.

Že goli naslovi so nam porok, kako zanimive snovi se tu razpravljajo; da se pa tudi zanimivo in temeljito razpravljajo, za to nam jamčijo imena pisateljev, strokovnjakov na glasu. Samo temu se bode marsikdo čudil z nami vred, da domačo stvarino skoro zgolj domačini obdelujejo — nemški. Toda če pomislimo, da vis. naučno min. in sl. kranjska hranilnica in takisto sl. dež. odbor daje svoje prispevke muzejskemu društvu le